

ה„גניזה“ החרסונית

תולדות „הגניזה החרסונית“ והוכחת זיופה

על „גניזה“ חסידית זו הربו לכתוב בשלשים השנים האחרונות בכתב עת ובספרים שונים. דעות שונות הובעו על כך ולמסקנות שונות, חיוביות ושליליות, הגיעו החוקרים בדבר אמיתות הכתובים. אבל הצד השווה שביהם שכולם לא נחתו לבדיקה כללית ויסודית של תוכן הכתובים, שנתפרסמו במשך הזמן במקומות שונים, ושל כל צדי העניין. רובם דנו בו על סמך בדיקה שטחית ועיוון מקופיא, או שדנו רק על אגרות אחדות מסוימות שנתעסקו בהן.

אגב עבדתי באיסוף מכתבי רבנו ובוחמר המשתיק לזה, בדקתי את מכתבי הגניזה הללו עד מקום שידי מגעת, והגעתי למסקנה שככל מכתבי הגניזה שראו את אור הדפוס הנם מזויפים. ולא זו בלבד, אלא הייפן לא האlicht במלאתו, עד שרובם של המכתבים הם מזויפים מתוכם, כמו שאברר בהמשך דברי.

על השתלשלות מציאות הכתובים ורכישתם, ועל תוכן הכללי, מופיע בקטע מכתבו של אדמור'ר הריה"ץ זיל מלובאווי שנדפס ב„התמים“ חוברת א'. וזה לשונו (בשםות):

הכתובים והמכתבים אשר נתגלו אתירי הורדת השלטון היישן בפלבי קיוב וחורסאן, ונקראים בשם גניזה החרסאנית, הם אוצרם בולם.

בקיץ תרע"ח יצא שמוועה באודיסא. כי בעת המהפהכה בחורסאן נמכרה או נשודה הארכיוון של הבולשת ובו הרבה כתבי יד, מהם כתובים על קלף ומהם על נייר, מכתבים שונים וספרים נדפסים בהם מורנו הבעש"ט נ"ע.

בעבור אייה ימים הגיעו לאודיסא כמה מכתבים כתובים וחתיומים בידי קודש מорנו הבעש"ט, הרב המגיד ממזריטש ועוד ועוד, ונמכרו בסכומי כסף גדולים. בשום אופן לא הצליחו המוכרים לגלוות באיזה דרך. הגיעו אליהם הכתביניך והספריניך, ומראה פניהם העיר חזק של זיווף. אבל מכיוון שראו — הקונים — כי כל כתוב, מכתב וספר, כתוב עליו כי נמצא בעת החפותו שהרי ביבתו של הצדיק מזורזון וחתום בגושטנקא ומלאה בשעה ומזמן במספר (נומער) עם חתימתו של הפקיד, התחלו לknoot במתירים גבוקים.

בעת היה גר באודיסא החסיד... ר' שמואל ברש"ז נ"ע גור ארוי, קנה חלק גדול מהכתב יד והספרים של הגניזה החרסונית במחיר גדול, ושלהם בטור תשורה להו כ"ק אאמו"ר הרה"ק (ר' שלום דובער זיל) לרוסטובידון...

הגניזה החרסונית כוללת:

א. כתבי יד (א' כתובים על קלף, ב' כתובים על נייר), ותוכנם: א. ענייני קבלה (אי' כינויים שונים משמותיו של הקב"ה, ב' שמות מלאכים, ג' אלף ביתין...) — א' בלי נקודות, ב' עם נקודות, ג' עם טעמי — ד' שירי המלאכים. ה' צירוטי שמות והשבועתן. ו' טירושי אמררי הוויהר) ב. ביורי מקראות ומאמרי רוז"ל. ג. סיורים (אי' ארכיכים, ב' קדרים). ד. מכתבים (אי' מריה"ץ ר' אדם בעל שם, ב' ממורנו הבעש"ט, ג' מתלמידי מורנו הבעש"ט, ד' ממורנו הה"ם מעזריטש, ה' תלמידי מורנו הה"ם מעזריטש, החבRIA קדישא, ו' ממורנו הרה"ק הרבה אברהם המלאך הקדוש, ז' הרה"ק הרמ"מ מoitיעבסק, ח' הווד כ"ק רבני הגודל).

ב. ספרים נדפסים שונים.

ג. יריעות של קלף, מעובד ומשורטט מוכן לכתיבה.

ד. חותמו של מורנו הבעש"ט.

ה. כלי כסף בשבייל בשמיים של מורנו הבעש"ט (אי' כלי כסף בתמונה דג, ב' כלי כסף בתמונה מגודל, ג' כלי כסף בתמונה אילן)... ע"ל.

בשנת תרכ"ג פרסם הרב פרופ' ש. אסף בשבועון «הטור» (ירושלים תרכ"ג ג') (10) פקסימיליא של שני מכתבי הבуш"ט מן ה«גניזה». גופן של המכתבים הללו נמסר אה"כ למאסף האבטוגראפים הד"ר אברהם שבדרון. הלה חתך מן גלינו המכתבים כתיכות נייר ושלוחן לבדיקה למעבדה מדעית חשובה בווינה. תוצאות הבדיקה הוכיחו שהנייר של שני המכתבים עשוי מצללווא שיל עץ ומהומר קש. לייצר נייר כזה החלו רק בשנות תר"ז—תרל"ב (1846–1872), עד אז הוא לא עשו נייד רק מסמרתוים.

תוצאות הבדיקה החימית שלח הד"ר שבדרון לאדמו"ר מלובאויז לריגה, וקבע ע"ז תשובה מאט מזכירו מתאריך י' טבת תרכ"ט. הד"ר שבדרון פרסם מאמר בשבועון «מאזנים» (תרפ"ט, גל' י'ח), שבו סיפר על תלמידות הגניזה וכל הניל, וגם את מכתב התשובה הדפיס שם בהשומות. במכבת זה מפרט הכותב את תוכן המכתבים, (כמכבת אדמו"ר שב«התמים»), ובסיומו הריבו מוסכם:

אין גם ספק אשר כל המכתבים, מכתבים וגלינוות, אין כתי קרושם של הוד כ"ק מוריינו ורבותינו זצוקלה"ה נגב"מ ז"ע אשר אליהם מתייחס התוכן האמור בהמכתבים. ועל פי שלשה עדים יקום דבר זה: באוצר של כ"ק אדמו"ר שליט"א הבא בירושא מדור לדור ישנים: א) כי"ק של כ"ק מוריינו הבуш"ט נ"ע מכבר, אשר ה"י עוד באוצרו של הוד כ"ק רבניו הנadol בעל התניא, ונראה דכל אלה אינש מקאותו המכוב כלל. ב) צו ישנו כי"ק של כ"ק הרה"צ ר' מנחם מענדול האראדאקרער נ"ע. ג) וכי"ק של הוד כ"ק אדמו"ר רבנו הנadol, אשר מבין כולם נראה כי כל המכתבים האלה הבאים מהגניזה אינם אלא העתקות, כתוב י"ד מעתק בלבז ...

זכיר כי"ק אדמו"ר שליט"א, יהוזיאל פיגגן, מורה למדת הרים, כותב במאמרו הניל כי ר' שמואל גור ארלי' הניל שלוח העתקות מן המכתבים לרביים מגור, גרוודזיסק ורדוימין. גם האדמו"ר רמן פרידמן מביאן (טשרנובייז) נכדו של הרוז'יני קיבל חלק מן הגניזה. מר חיים בלוך (שהויל את החוברת «קובץ מכתבים מקוריים, וינא הש"ה, בערך תרכ"ג») העיד לפניו ד"ר שבדרון כי החתימות על המכתבים שראה בעיניו בידי האדמו"ר מביאן שווות בדיקת לחתימה על המכתב שהוכח זיופו ע"י הבדיקה החימית.

מתוך כל המכתבים הנזכרים לעיל נתפרסם בדף אחד חלק מהם, חלק המכתבים. החלק העוסק בענייני קבלה וכו' לא ראה את אור הדפוס. המכתבים נתפרסו במקומות שונים, והקובץ היותר גדול ומושלם שנעתק בהעתקה מדוקית ואחריות מתוך גופו המכתבים שנמצאו אצל אדמו"ר מלובאויז נדפס ב痴וברות «התמים» (א–ח) שנדפסו בורשה בשנים תרכ"ה–תרכ"ז. שם נדפסו בסדר כרונולוגי ומוסמנים במספרים סדריים 306 מכתבים. מכתבים נוספים מועטים נדפסו במקומות אחרים שונים.

לאחר שנכחתי בוויפם, חשבתי להשמית את המכתבים הללו מtower ספרנו זה, אבל הוואיל ורבים הוטעו להאמין באמיותם של מכתבים אלו, החלטתי לצרףם לספר זה במדור מיוחד ולהביא לפני משפט הקוראים את הוכחות לזרופם. בספרנו יובאו לקמן ע"ז ממכבי ה«גניזה» שיש להםஇוו שיקיות לרבענו, ס"ט מהם הועתלו מן «התמים» ושבעה — מקורות אחרים שצויינו בשולי המכתבים.

זאלו הן ראיות:

א. חטגנו.

מכתבים אלו מייחסים ליותר מ-30 כתבים, וכולם כתבים בסגנון אחד ממש. הסגנון הוא אחיד עד כדי כך שמי שיקרה כמה עשרות מכתבים יוכל מיד לזהות את שאר המכתבים כי הם ממכבי ה«גניזה». בספרים שונים נדפסו מכתבים

אמיתיים מאת כתבי מכתבי הגניזה — ואם נשווה את ההם לאלו נוכחות מייד כי סגנוןם שונה לחלוטין. (גם בספרנו הובאו מכתבים אמיתיים מאות כמו מה מכתביהם, וביחד מכתבי רבנו). שפטו של הזיין היא לשון עיגלים דלה ומשובשת — היפוכה הגמור של שפט מכתבי רבותינו האמיתיים.

ב. היהת שבעין בعلي מכתבי הגניזה זה לזה תמיד מובלט ומודגש הדגשה יתרה. בכל מקום שהרב כותב לתלמידו הריהו מדגיש "תלמידיו" וחותם "רבן ומורה", ובדברי הכותב על הברי הוא מדגיש "חבריו" או "בן גiley". בכלל אין דרך גדולי הדורות להבליט את רבנותם ולהציג למכליהם כי הם תלמידיהם. הנה למשל לא מצאנו בשום מקום במכתבי רבנו האמיתיים את הכינוי "תלמידי", "חברי", "בן גiley" או חתימה בנוסח "מורה ורבד" — ולעומת זאת מוצאים אנו כד' בקביעות בכל מכתבי הגניזה. הזיין רוצה כל כך לדיביך בדבר זה עד שבמכתבי ר' אברהם המלאך לרבנו הריהו מכנהו "תלמידי לחברי" (עי' לקמן בספרנו מכתבים לח' לט ועוד) — להבליט את היותו של "רב חבר" אל "תלמיד חבר". לדוגמא עיין לקמן במחטב לג' בספרנו, המתייחס אל כ"ק אדרמור הק' מוהדר אברהם וחותם "מןאי חברו ותלמידו" — דיק מגוחך ומופלא של זיין!

ג. שמות וכינויים וחתימות.

בכל מכתבי המגיד מעוריריטש ובנו הריהם מכנים את רבנו בשם "זמיןנא". כמעט שלא זכה אף פעם אחת להיות מכונה בשמו המלא "שניאור זלמן", ואפילו במקום שכותבים עליו תארים מופלגים כגון "לכבוד קדושת תלמידי הרה" ג' הקדוש עטרת ראשיש אלקים וכו' מוהדר זלמיןיא יחוי" (מחטב כ"ח) או במחטב המלצה שהמגיד נותן לו לאיסוף מעות לפדיון שבויים (ס"י כ"ט). הדבר יובן אם נשים לב שהכינוי "זלמיןיא" הנוהג בוואلين לא הי' מצוי כלל בליטא ורייטין. משום כך היו מאינינימ חסידי חב"ד בטיפוריהם כי אצל רבו הה"מ מעוריריטש הי' מכונה רבנו בכינוי "זלמיןיא". הזיין דן הפרינו בזה על המדעה ולא החסיר אף פעם אחת שלא כינהו בכינוי זה. כמו"כ פוניטים הכותבים לר' משולם זוסיא בכינוי "זושע" וכן אברהםינו, בערניא ועוד, שלא בדרך רבותינו לכנות חביריהם בשם המלא ולא בכינוי הקטנה.

רבנו חותם בכל מכתביו להרב המגיד "שניאור זלמן בן רבקה", בשם אמו דוקא, כנהוג בפזיזונפש. גם בזה הפרינו הזיין מאד וחתמים את רבנו בצורה זו אפילו בפתחאות שתכננו עוסק בעניינים שוטפים גרידא.

בהרבה מקומות מוסיף הזיין לתואר מקבל המכתב גם את שם עירו, ביהוד כשמקבל המכתב ידוע ומפורסם על שם העיר. ונכשל בזה, כי בתאריך כתיבת המכתב לא הי' עדין יושב בעיר ההייה. במחטבי רבנו לתלמידו ר' אהרן הלוי מוסיף הזיין "מסטראשעלע" (מחטבים נ/ס"ט) אעפ"י שעדיין לא התישב בעיר ההייה כמובא בערותו שם. כמו"כ ברוב המכתבים שלפניו שנת תק"ל שמזכיר בהם ר' יעקב יוסף הכהן בעל "תולדות יעקב יוסף" מוסיף הזיין "מפולנאה", וכן מביא עובדות שקרו לו הרבה של פולנאה, אעפ' שהוא לא נתמנה לרב בפולנאה עד אחר פטירתו של ר' יהודה לייב מוכיח מפולנאה בכ"א בטבת תק"ל (ראה "דמותות מגדי החסידות" לשצרכסקי בפרק על בעל התולדות). בטעות זו נפל י"ח פעם, ראה ב-חתמים" מכתבים ס"י נה, נת, פט, ק, קי, קיז, קכא, קלט, קמבר, קמט, קסיד, קעד, קעה, קפב, קפז, קפת, קפט, קזו.

במקום שיש למקבלי המכתבים שמות משפחתי, כגון רפפורט או הורוויץ, דיק הייפן לכתוב את שם המשפחה, דבר שאינו נהוג בדורותם.

ד. תאריכים.

אוצר החכמה
ברוב המכתבים העתיקים המגיעים לידינו ע"י העתקות אין בכלל תאריכים, או שנשתמר פרט השנה בלבד. במכתבי הגניזה (גם הם רק העתקות הנმ, כזכור לעיל) יש כמעט בכלום (למעלה מתשעים למאה) תאריכים מדויקים. דיק יתר של זיין, ברם כמעט כל התאריכים הם רק לימות השבוע על פי הפרשיות, מבלי להזכיר כמה ימים בחודש. זהה דרך נוחה וקלה להמנע מסתירות בהתאם ימי השבוע לימי החודש ומכתיבת מכתב בשבת קודש. כמו כן נמנע זיין מכתיבת מכתבים בפרשיות צו, שמיini או אחרי מות, שבתון חל חג הפסח, אבל בכלל זאת נכשל פעמים רבות בתאריכים מזוייפים ביום הפרשיות שפעמים מתחברות ופעמים נפרדות ובימי החגים החלים באמצעות השבוע.

בן נפל הרבת פעמים בהחתמת אנשים שהיו כבר בעולם האמת. הדבר קרה לו באוטם שאין שונות פטירתם מפורסמות כל כך, כגון ר' זוסיא מאניפולי (ס"י ס"ד וס"ה לקמן בספרנו) ר' חיים חייקא מהמדורא (נ"ג, נ"ד), דברה לאה בת רבנו (מכتب ס"א) ועוד.

יש שהוסיף ברכת המתים לאנשים חיים. לדוגמה: בכל מכתבי רבנו, גם לפני שנת תק"מ הוא חותם "במוחר" ר' ברוך ז"ל", אך שאבי ה' עדין חי (עי' בערתי למכתב ג'). וכן קרה לו אצל ר' פנחס בהג' רח"ה שיק, עיין בערורי למכתבים ס"י נ"ח וס"ג.

ה. מראייהן של האגרות.

כל אלו שהיו אגרות אלו תחת ידם מעידים כי מראייהן החיצון ה'י' בשל אגרות מקוריות ולא כשל העתקות. ב"רשומות" ברוך ב' נדפסו שלוש אגרות, שתים מהבעש"ט לר' נחמן מאדרונקה ואחת מרבנו לר' מאקליסק. (שלישתן לא נדפסו בחתמים). השלישית תובא בספרנו בס"י מ"ב. המ"ל ב"רשומות" (החותם ב') מביא את תארכן: נייר עתיק בלה ומולקלך. האגרת הב' כתובה על "שתי רביונות גליון, ווירז'ה, מקופל ארבעה, כקפול אגרת. מבחוץ הייתה האגרת סגורה ברצועת נייר דקה, האחותה מות ומות, לשני צדי האגרת, בדק, וקטועה באמצעות מקום הפתיחה. רשומו של קטע הרצועה שנפתחה עדין טבוע וניכר קצת על פני עצם גבוה של האגרת. כתובות האגרת מבחוץ היא כך: מאוסטראה למעזיבוז קא זכו לי' האי הסידא התורני וכו' מוחר"ר נחמן....".

כפי שנתברר לעיל אין אלו אגרות מקוריות אלא העתקה — אם כן איזה מעתיק יבוא להעתיק אגרת בצורה זו? לשם נכתבה הכתובת ע"ג האגרת? ולשם מה הבדיקה מבחוץ רצועת הנייר? — על כרחך צריך לומר שאין זה אלא מעשי ידי זיין הרוצה לזייף "אגרת מקורית" כדי למקרה בכיסף מלא!

ג. הכתובת של פקיד השלטון הרומי, המשמשת ראי' לאמתות המכתבים בפי ה"מכשילים" הריהי רק ראי' לסתור. ב"רשומות" שם מתוארת הכתובת שנמצאה על אחת האגרות: "מאחוריה יש סימן מספר וגם חומר חותם וגם רישימה כתובה והחותמה בידי איזה פקיד בור ושמו יערומיוב, המUID בלשון משובשת כי 'האגרת היא מן הנגידות שנמצאו בעת החפש בבית הרבני' הצדיק סרול שלימובייך פרידמן בעיר רוזשין (קיווב) על מנת לתרגם בשפה רוסית" ומזכיר לבסוף את שם

הכתובת כלשונה:

Найденный бумага при обыске у Арестована Рабинъ (Цадикъ) Срудъ Шуликовичъ Фридманъ М. Ружинъ (Киев.) для перев. русскимъ языкомъ

Столначальникъ Ермѣевъ.

Въ Херсонское Губернское Правленіѣ.

№№ 617—6.

8167 (ג. א) 15

... השגיאות הגסות שבה, כמו שראה הקורא איןן כתיביות (אורותוגרפיות) אלא מלוליות, ומסוג כוה שלא יתכן בשום פנים בפי איש שלשונו רוסית, ואפיו המוניות, מלידה. האין כאן יד ישראל באמצע ? !

ועוד אסיך אני לסתה, למה נשלו או הכתבים מעיר הפלך קיוב הגודלה והעתיקה לעיר חרסון הצעריה שמקרוב נתחדש ישובה בעת ההיא ? ? ?

כפי שנזכר לעיל הוכיחה הבדיקה החימית כי נייר מסגו של נייר המכתבים שלנו החלו לייצר רק בשנות תר"ז—תרל"ב, ככלומר לפחות שנים לאחר מאיסרו של הרב מרוזין בשנת ת"ר תר"א — אם כן היאך מתפרש הכתובת הרוסית (שהיא העדות על אמיתיות הכתבים) שהכתבים נלקחו בזמן מאיסרו של הרב מרוזין ? ? ?

רובה המכريع של המכתבים אין בו דברי תורה כלל ואינו אלא פתקאות קצרות במילוי דעתם גרידא. היילה על הדעת שבאוצרותיו של הרבי מרוזין ז"ל, נقدم של הה"מ ממזריטש ובנו הר"א המלאך, לא נמצא כמעט אף מכתב אחד של אבותינו זקנינו אלו בדברי תורה ויראה שייהי ארכו יותר מג' ז"ד שורות ? ? ?

יש להתפלא על הזיפן, מדוע הוציא לשוק רק "מכתיים קדושים" ותו לא מייד. ומדוע שכח לזייף גם איזה דוקומנטים של הערכאות הרוסיים בנוגע למאיסרו של הרב מרוזין ושל האשמות נגדו ? הרי לדבריו נשאך כל הארכוון הממשלתי ? — קושיא זו תהיישב אם נשים לב לבקיאותו של זיפננו בלשון הרוסית שנראית בעיליל בכתבות הנ"ל. וגם כנראה היה מטרתו של הזיפן להפיץ את סחרותו בין לקוחות חסידים ואנשי מעשה המתעניינים יותר ב"מכתיים קדושים" מאשר בדוקומנטים ההיסטוריים של ערכאות של גויים.

ג. הערות למכתיים שנדרפסו בחוברות "התמים".

להשלמת הוכחותי על זיווף הגניזה אביה בזה גם את הערות על המכתבים שנדרפסו ב"התמים" ולא הוכנסו בספר זה. כדי שלא להרחב את יריעות הספר בדברים צדדיים שאין להם שייכות לרבענו לא העתקתי את גוף המכתבים, והריני מציין את העערות לפי המספרים הסידוריים של המכתבים שנדרפסו בחוברות "התמים". (והמטיל עדין ספק בזיווף המכתבים יתרה נא להשווות העורות לגוף המכתבים).

המספר הסידורי ב"התמים"
א. . . . התוכן עצמו מוזה, וככ"פ לא-הרי-ציריך להוציא כל זה במכבת, הרי ראי'ג השיאו את אותו ותמה על קנקנו
ת. . . . הזיפן לא ידע שנות תצ"א מעוברת ופי ויקרא לפני פורים ולא לפני פשת.

המספר הסורי ב"חתמים"

ט. בתצ"א היו פרשיות מטות ומסעי מחוירות. כה. בתצ"ג היו פרשיות נצבים וילך מחוירות. לד. הבעשית כבר ה"י לאו גilio אלוו בייחידות בשנת תע"ד, ואצל האנשיים הנוסתרים עוד קודם לכן. — קונטראס ח"י אלול עמ' 33.

מן. בתק"א הייתה שבת בראשית באשרו חג מון. אנדרה הרכבת. בתק"ב היו פרשיות נצבים וילך מחוירות. מט. ה' ואthanן חל בתשעה באב. נ. נא. . . . שני המכתבים סותרים זו"ז, ר' יעקב יוסף לא ה"י בפולנה לפני שנת תק"ל. טא. . . . ר' משה מקיטוב נפטר בשנת תש"ח (שארית לשארית). טט. . . . ס. סב. . . סתייה בין תאריכי שני המכתבים. ע. ג' אחרי ה' או אחרון של פסח, ר' יצחק מדורותוביץ נפטר ביום ז' ניסן תק"י (לדברי מזכרת שה'ג או ע. ז' ר' יצחק מדורותוביץ נפטר ביום ג' ניסן תק"י (לדברי מזכרת שה'ג או בשנות תק"ג לדעת ס' הילולא דעתיקיא). עא. ע. ר' ליב פיסטינגר נפטר ביום ג' אירן תק"ה (ראה מצתו ב"קובץ מכתבים מקוריים"). עג. עד. עז. ראה הערתה למכתב מס' ע. פט. . . . ראה הערתה למכתב מס' גה. צו. . . . ראה הערתה למכתב מס' ע. ק. . . . ראה הערתה למכתב מס' גה. קד. . . . בשנת תק"ו חל שמייניע עצרת ביום ג'. קו. . . . 2 זיוופים : 1) ראה הערתה למכתב מס' ע. 2) שם אמרו של ר' ר' מדורותוביץ יונטה ולא רבקה (מאמר מה ברואר ברשות ברך ו'). קי. קי. קי. ראה הערתה למכתב מס' גה. קייז. קייז. אי אפשר להגיע ביום אחד ממיעוביו לעיחויין. קבא. . . . ראה הערתה למכתב מס' גה. קכו. . . . ראה הערתה למכתב מס' ע. קל. . . . נצבים וילך היו מחוירות בשנות תק"ג. קלט. . . . 5 זיוופים : 1) לא ידוע על חרם-בשקלאב בתק"ג. 2) ר' ר' לא ה' עדין בפולנא. 3) ר' מדורותוביץ ור' פיסטינגר כבר נפטרו. 5) ר' מאיר מרגליות בעל "מאיר נתביבים" נתמנה לרבעות באוסטריה בתקל"ג כתוב הרבעות נדפס ב"רשומות" ב' עמ' 299.

רואה הערתה למכתב מס' גה. קמב. . . . המתאריכים סותרים זה את זה. קמד. . . . אין-בנמזה תשובה ר' ר' ר' חלק אבן העוזר, כי תשובה ר' ר' אין מסודות על סדר הטורים. קמה. . . . שכח הויין כתוב ר' משולם פייביש הצעוי, ולא שכח לצין שם משפטו הורווין. קמט. . . . ראה הערתה למכתב מס' גה. קנב. . . . ראה הערתה למכתב מס' ע. קנו. . . . לא ה' עוד אב"ד בשקלאב בשם ר' מנחם מענדול חזק מן הרט"מ משקלאב תלמיד הגר"א, שכונראה לרבו הגר"א מכוננים הדברים "מודע פתח רבבו את פיו" וכן הרמ"מ זהה ה' אב"ד בשקלאב ומן רב אחר פטירתה הבעשת. הוא נפטר בירושלים ביום א' דר' ח' אדר תקפ"ז (חוח"י) ואפללו אם הגיע לגבורות ה' בשנות תק"ח רק בן י"א. כסד. . . . ראה הערתה למכתב מס' ע. כסז. . . . הויין מקפץ את רח'כ רפספורט מעריר לעיר בשנה אחת. באשרו חג סוכות הריחו אב"ד לבוב (ע"י מכתב כסא), בפ' וארא אב"ד אוסטראה ובכ"ז תמו שוב אב"ד לבוב (ע"י מכתב קעג).

המפרק הסדרי ב-«התמים»

- קסט.** . . . לריין מברסלב הייתה בת שוקרא אידיל ע"ש זקנתו בת הבעש"ט. נשואיה נערכו בריח אלול תק"ס (ח'י מורה"ן דף כ"ז ב'). אם היה אז גוזלה מבת ד' שנים, הרי שנפטרה זקנתה אידיל בת הבעש"ט לטני ש' תקנ"ג. א"כ לא היה הר"י מרוזין שנולד בתקנ"ז יכול ל凱נות ממנה את המכתבים. ומכאן ראיי נספת שכל סיפורם של הזיננים כי המכתבים נמצאו אצל הר"י מרוזין בשקר יסודו.
- קעד.** . . . 3 זיויפים : 1) כ"ז חמו תק"ט חל בשבת. 2) ה' ואחנן חל בט"ב. 3) ר'י לא הי' עדין רב בפולנהה.
- קעה.** קפב. ראה הערת למכתב מס' גה.
- קפו.** . . . ראה הערת למכתב מס' עא.
- קפז-ח-ט.** ראה הערת למכתב מס' גה.
- קצד.** . . . ר' חיים ירוחם וילנא הי' בוחינה בזמן מסעו באירופה כשד"ר מארץ ישראל בשנות תק"ה, ומשם שלח לר'י איבשיץ את עדותו על הקמעות, כמוזכר בס'لوحות העדות (ועי ב-«קריה גאנגה» עמ' 120) — וזהו שהטעה את הזינן לקבוע את מושבו של הר"י וילנא בעיר וינה.
- קצו.** . . . ראה הערת למכתב מס' גה.
- רדה.** . . . שם אביו של ר' זוסיא הי' אליעזר לייפמן, עי' בהurette למכתב ט"ו ממכתבי הגניות שנדפסו בספרנו.
- רנבו.** . . . 2 זיויפים : 1) כנ"ל. 2) ר'יל כהן מפולנה לא הי' בשנות חקל"ז מהותנו של המגיד מקוונץ, כי חתנו ר' משה אליקים בריעת גולד בתקל"ז.
- רנט.** . . . בשנות תקל"ו לא דר הרמ"ל בסאסוב, עי' בהערה דלק.
- ב-ס' לקוטי חזשי הרמ"ל (מסאסוב) ח"ג הערת ק' מחייב בשם הרבי ממונקחש ר'א שפירא כי המכתב מזוויף על סמך 3 ראיות : 1) בחלק אי' של ס' חזשי הרמ"ל דף י"ט מובה בשנות תקל"ו הי' דר עדין באפסא. לסאסוב עבר רק לאחר נשואיו עם אשתו השני (בהיתר ק' רבנים) לא לפני שנות תקמ"ב-תקמ"ז. 2) מקובל בידם שבתקל"ו עדין לא הכיר הרמ"ל את הרמ"מ מקאסיב. ולאח"כ הי' חברו ולא רבנו (3) הרמ"מ מקאסיב נפטר בתקפ"ז כבן נ"דנ"ת, נמצא שבתקל"ו הי' בן ויז' ולא הי' מכונה בתואר «הרחה"צ הקדוש» ולא הי' מומן לאיסיטה.
- רסא.** . . . השווה הצעדים המרובים בענייני הקבורה לאזהאות האמיתית שזיהה את בנו ר' משה לפניו מותה בפני הר"א מקאליטק שנדפסה בס' לקוטי אמרים בראש חלק ב'. שם מזכיר רק צו אחד בעניין הקבורה — שלא כתוב שום שבח על המזבח. גם אין כל דמיון לסגנון של הרמ"מ בגנותו המבוותת בספרנו.
- רסו.** . . . ר'ש מגילשוברג נפטר בתקל"ח — ח' שנים קודם למכתב זה.
- רסז.** . . . שנת תקמ"ו מעוברת — ושכח הזינן לכתוב או ר' או אדר ב'.
- לקביעת אמיתות חתימתו של המגיד ממעזריטש על מכתבי הגניות עי' בהurette למכתבייו מן הגניות בספרנו.**
- [בספר גנזי נסתירות (חלק א/or ישראל) נדפסו חלופי מכתבים ארוכים בין הבעש"ט וגיסו ר'א גרשון קיטיבער מארץ ישראל, ונמצאות כמה סתיירות למכתבים שב-«התמים». ודע שגם מכתבים אלו מוטלת בספק, ועיין על כך בהערות שבס' תולדות חכמי ירושלים.]
- הקורא את האמור למללה ואת ההערות למכתבי הגניות שיובאו להלן, יוכל כי מעתים הם המכתבים הנקיים מכל פגם ו-«סירכה» ואין למצוא גם מכתב אחד בין כשלש מאות ועשרים המכתבים שתכננו וסגנו «מעוררים אימוץ». הזינן הבלתי מוצלח משנה עתים ומחליף את הזמנים ומהי' מתים, נוסף על כשלונו בחוקי הסגנון ובຕיפורו הבדוי על מקור מציאות המכתבים.

ומקוּה אָנִי שַׁחֲצָלָתִי לְהֹכִיחַ בְּעַלְיֵיל אֶת זִוְּפָם שֶׁל מְכַתְּבֵי "גִּנְזִוָּה" זו
שַׁחַטְפָּסָמוּ בְּחוּבָרוֹת וּבְקְבָצִים שָׁוֹנִים, וּמְהַם שַׁנְדַּפְסָוּ וּוּפְצָאוּ גַּם בְּהַסְכָּמָתָם שֶׁל
גָּדוֹלִי יִשְׂרָאֵל שָׁטוּ בָּוהַ, וְלֹהֶסְיר בָּוקִי סְרִיקִי שְׁנִיתָלוּ בָּאַשְׁלֵי רַבְּרַבִּי מָרוֹן
הַחֲסִידָות הַרְאָשׁוֹנוֹנִים נִשְׁמָתָם עַד זַיִ"ע.

מכתבי ה-"גִּנְזָוָה" החרטוניות

תְּהֻרְהָר הַרְבָּת, רַק תְּרֹשּׁוּם הַעֲנֵן
וְתַשְּׁאֵל אֹתְתִּי אוֹ בֶּן גִּילְךָ הוּא בְּנֵי
הַקָּדוֹשׁ אֶבְרָהָמִינִי יְחִי, וְאוֹתְשָׁכְלֵל,
וְדַיְלֵל.

בָּזְמַן הַשִּׁינָה לְפָמָן וְאַזְוּ שָׁעוֹת,
גָּזָה אַכְבִּילָה פָּאָבִיּוֹם וְפָאָבִילָה לְמַעַ"ה.
דָּעַת לְמַעַ"שׁ שְׁבֵל חַסְגָּת אַעֲזָעָה.

הָלְמָוד בְּכָל יוֹם סְפָר הַקָּי חַסְדָּא
לְאֶבְרָהָם¹ מִן הַרְבָּה אֶזְוֹלָא הַקָּי זַלְלָה,
וְאוֹתְהָר עִגְּנִיךְ.

וּבָהָר שְׁלָום יְהִי לְנוּ וּנוֹכָה לְלִמּוֹד
וְלִלְמֹד לְשִׁיְ...
דָּעַת מָרוֹן,

דָּוּבָעָר בְּמוֹהָרְדָּר אֶבְרָהָם².

(א)

מְרַכְּבָנוּ אֶל חֲוֹתָנוֹ
בָּהָר יוֹם ד'³ בְּמַדְבָּר תְּקָכְטָה.

לְכִבּוֹד מֶרֶחֶת חֲוֹתָנוֹ הַתּוֹרָנִי הַגָּנְגִּיד
מַנוֹּישׁ (?) מַופְּלָג בְּתוּיֵיר רַודְף צְדָקָה
שְׁתִיזׁ (?) מַזְהָרִיַּל סְפָל יְגַן וְלַחֲמֹתִי
הַצְּנָעָה אַחֲזָזָזָז עַמְלָמָל מַבָּבָה, (?)
כָּלָם יַעֲמֹדוּ עַל הַבְּרָכָה שֶׁל רַב חִימִים
וְשְׁלָום וְכְטָסָס.

תְּלִיל בְּעַד הַבְּרִיאָה, יִתְן הַשִּׁיָּת לְבָשָׂר
וְלַהֲתִבְשָׂר כָּל טֻוב בְּכָבֵבִי אַנְסָסָן.
תְּדַעַו שְׁבֵל אָכֵל לְמַלְאֹות רְצָוֹנָכֶם בְּשָׂוָא
בְּעוֹלָם, כִּי דָבָרִי מַיְשָׁמְעִין, וּבְקָאָדָם⁴ וְ
הַהָּמִים יְגַן אֵין מַנִּיחָנִי לְנַסְעַ לְבִתְחִי, וַיַּפְקַד
עָלֵינוּ שָׁאַחֲגָג חָג הַשְׁבּוּעוֹת הַקָּי הַבָּעֵל אֶתנוּ
עִמוּ בְּמַחְיָצָתוֹ הַקָּדוֹשָׁה.

יִתְן הָרָא לְקַבֵּל הַתּוֹרָה בְּרָתָת וּבְשִׁמְחָה
אַגְּנוֹן.

מְנָאֵי חֲתָנָכֶם וּבָרָכָם בְּכְטָסָס,
שְׁנִיאָוָר זְלָמָן בְּחַרְבָּבָה.

(ב)

מַהְמָגִיד מַמְעֹורִיטָשׁ לְרַבָּנוּ — סִדר הַנְּגָהָה
בָּהָר יוֹם בָּהָר וְיִגְשַׁת תְּקָלָל.

לְכָאָקָל תְּלִמְדִי הַקָּי תְּפָאָרָת רָאַשִּׁי גָּאוֹן
וְחַסִּיד וּבָרָא וּבָרָא מַזְהָרְדָּר זְלָמָגָא יְחִי.
אִם כִּי אֵין דָרְכֵי בָּכָךְ, אָבֵל נַעֲתָרָתִי
לְבַקְשָׁתְךָ וּרְוַשָּׁם אַנְיַל לְךָ הַנְּגָהָה בְּכָדְךָ
שְׁתַלְךָ לְבַטָּח בְּדַרְךָ הַקָּדוֹשׁ אַכְיָיר. וְזָהָן.
אָ. עַיְקָר לְמַוד הַקְּבָלָה יְהִי בְּלִילָה דּוֹקָא
עַד שָׁעה אַחֲרַ חֲצֹות. אִם לֹא תָבִין בְּלַב
הַעֲרוֹת בְּסֻוף הַסְּפָר.

(א)

רבענו לאשתו

ב"ה, יום ג' י"מ"ל עקב ת"קלמ"ד, ראוונא.
לדבתחו מ' ספערנא תהיה.

אדומ"ז הוה"ט יה"ג פקד עלי שבכל
ימי הרינוך תשחה בכל יום קודם השינה
צנצנת חלב עם כף דבש. ואני מאמין
באמו"ש שיעיל לך בעזהש".

מנאי ב' שנייאור זלמן

(ב)

רבענו להרב המגיד ממזריטש
ב"ה, יום א' וישב תקל"א לפ"ק, פ"ק
לאוני.

ашתחו בקיידה על אפים מול הדום
רגלי קודש הקדשים אד"זומ"ז
שב"בה"ג, לו דומייה תהילה, מרגנו
ורבענו הה"ט הק' מורה ד' ב'
מראוונא יתי נצח ס"ו.

אד"ש הק' י"ג אשוב מפני היראה
ומפני הכאב, שהס מהחוכיר שיד"ז הרב
ה"צ הק' מורה זושע י"ג אמר תורה, אני
מעיד שזה לא هي בעיר שהי' שכון שם
כ"ק אדומ"ז י"ג חס ושלום, רק זה هي
באם הדרך אשר נסע ATI ייחד. ואו אמר
עפ' והרquito לכם ברכה, ואמר יקר מאד.
וגם הרב הק' י"ג מורה ר"ן⁸ י"ג מ"ט ג'כ
שםע. ע"כ כל יתרעם כ"ק א"דומ"ז י"ג
על קדוש וטהור כוה.

ומגדול בטחוני אקוד באימה וביראה
ואומר קדוש.

שנייאור זלמן בן רבקה

(ט)

כני"

ב"ה, א' ויהי ת"קל"א, שקלאב.
לכ"ק אדומ"ז הח"ט המפורסם
רבע"כבה"ג נור ישראל מרנה ורבנה
מק"ק ראבנה.

התפקיד כל אוכל. הן אמת שכ"ק י"ג
פקד וזכה עלי שג' חדשים כל אבואה לפני

(ד)

רבענו לחתנו

ב"ה, יום ה' בא ת"קלמ"ד.

ישיפות ה' חוויש למך חותמי הקצין
הנגיד התורני מופלג בתוי"ר
מוחרייל פג"ל י"ג בויטעבסק.
אי"ה בעוד חדש ימים אבוא לביתי
בחסכם כ"ק אדומ"ז הה"ט הק' י"ג.
שלום לכל ב"ב שיחי ולזוג' תהיה!

מנאי חתנכ' דו"ש,

שנייאור זלמן בא"א מ"ה

ברוך זלה"ה.

(ה)

המגיד ממזריטש אל בנו

ב"ה, ה' אמר ת"ק למ"ד, ראבנה.
לבני הקדוש מ' אברהמיינ' יחי'.
מכתבך קבלתי ותש כוחה להאריך, ע"כ
אכתוב בקצוה, כי את אשר יאמר לך
תלמידי ה"רב ה"ק מ' זלמןיא י"ג תשמע
בקולו, כי כל ה"גיה ה"יוצא מפי ה"זא
ברוח ה"קדוש.

מנני אביך אהובך לעד וمبرך
בכט"ס.

דובער במוחר"ר אברהם.

(ו)

רבענו לר' אברהם המלאן

ב"ה, עש"ק דברים ת"קלמ"ד, לאוני.
למשוש לבני ונפשי ורוחני, הרב הקדוש
כמלך אלקים וכו' מורה אברהם
י"ג בן כ"ק אדומ"ז הח"ט י"ג.
יזכור נא אותו לפני כ"ק אדומ"ז י"ג
רפואה שלמה אוני הימינ' כי זה יום הג'
שנול ממנה ליהה. פ"ג יתנו בעדי נ"ח
פ' ע"ח.

דברי המאמין בהרפוא. חנים ובעבדי
הה'...

שנייאור זלמן בן רבקה

הערות בסוף הספר.

הנ"ל ליד ב"ק אדומ"ז ה"מ י"ב
וכ"ז נעשה ונגמר ביום ד' ויקרא ת"ק
ל"א ראבנא.⁹
נאום **שניאור זלמן בא"א מורה**
ברוך ולה"ה.

(יג)
רבי אברהם המלאך

ב"ה א' שלח ת"קל"א.
לכ"ק הרב הק' איש אלקים וכו' מ'
אברהם י"ג בן ב"ק א"דומ"ז ה"מ י"ב
אד"ש. מכתב קדשו ק' ביום עש"ק
ובכל מאודי ורצוני אמלא פקודת הק' של
א"דומ"ז הק' בוריזות יתרה. ובعود אליה
שבועות אבוא איה לכ"ק י"ג ואו אמסור
מפה לאוזן ק' את הכל באריכות.
דברי ידידו אהבו אהבת נפש עולמים
ודו"ש ושלם ב"ק אדומ"ז ה"מ הק' י"ג.
שניאור זלמן בן רבקה

(יד)
ר' אברהם המלאך לרבי

ב"ה ג' יעקב תקל"א.
בן גילי ידידי הצדיק הגאון הק'
מי זלמין ג' נ"י.
בפקודת אמא"ר י"ג שביל יתערב על ריב
לא לו אמר לי זההיל: אברהםינו, שריב
מיין זלמין לעבין או טעג קימין וואה
ער וועט זיך דארפין קרייגין לשם שם
אין וועט מצליח זיין איה. עכ"ל הק'.
ד' ידידועש כאה.

אברהם במורה ר' דובער

(טו)

צוואת המגיד ממעוריטש
ב"ה זכור ברית ער"ה תקל"ב, פק"ק
אניפאלי.
אני ה"מ, היה אין אדם יודע סופו
עכ' אני רושם בדעת צלווה ומישבת איך

זיו הדרת כסא קדשו מטעם כמוס וקדוש,
אשר גלי זיהוע רק לפני, אבל האמת
אגיד שאין עוד נשמה בקרבי כל דמ"ח
아버지 וגידי בוערים بي. נא להרשני לבוא,
יהי מה שיהי, בטוח אני שככל שהוא
לטובה זירשני לגשת אל הק' פנימה,
אנס.

תלמידו העלוב שניאור זלמן בן רבקה

(ו)
כנ"ל
ב"ה ד' שמות ת"קל"א.

לכ"ק אדומ"ז ה"מ י"ב
א"דש"ק בקידזה, אודיע כי ב"ה
פעלתך הרבה על לבותיהם, ולבי חזק כי
אי"ה בעוד ימים אחדים יבוא להנות
מנעם זיו הדרת ב"ק אדומ"ז י"ג.
ד' תלמידו העלוב,

שניאור זלמן בן רבקה

(יא)
כנ"ל
ב"ה א' ויקרא ת"קל"א, וויטעבעס.⁹

אל ב"ק אדומ"ז הגאון המפורסם
קדוש ונראהשמו ה"מ בק"ק
ראונא שי"ג, אנס".
זה כשבוע ימים שככל يوم בחוץ כבד
על רashi ערך שעעה אחת. נא להזכיר על
זכרון קדשו רפואה שלמה במרה בכב"י
א"ס.
שניאור זלמן בן רבקה
פ"ג ח"י זהובים.

(יב)

שער השלשה של רבי

ב"ה.
הושלש ת"י מיד הרבני החסיד הנגיד
במ"ר אליה במו"ה פסח מאוסטראה סך
ארבעים אדומים. שבאם יעשה השיעית עמו
נס ואחים יצא לחירות עולם בדבר שאסרה
בכלא ע"פ בלבול, או אמסור כל הטעום
הערות בסוף הספר.

ורבנה וכור' וכור' וכור' קש"ת מוהר"ר דובער בן חזה שיתרפא במרתה ברפו"ש מן השמיים בכך קדושת תפלה ופעולות כ"ק מוהר' הנורא מרן הבנש"ט ג"ע. על אדקה מנדרבים אנחנו קס"א והובים.

ועז' באעה פק"ק אニアפאלי, שנת תקל"ב יום בית וירא.

נאום בנו אברהם במוהר'ר דובער. יעקב יוסף הכהן מפולנאה.

שמעאל שמעלקא הלוי משפטת חורזין.

פנחס הלוי הורזין.¹¹
יעקב שמישון בן ראמאי.

חימות תיוקא מהמדורא.
משולם פייביש הלוי מזברן.

שלמה לוי זכר מסקל.

מנחם מענדיל בהרב ה' מאה מושך.
מויטעבסק.

אברהם במוהר' אלכסנדר
מקאליסקא.

משולם זוסיל מפק'ק הניל.
לייפ מופיה מפולנאה.¹²

הק' לוי יצחק במוהרי"ם זיל.
אלימלך במוהר' א' מליזענסק.

ישראל במוהר' שבתי זיל מקאנזין.
אנחנו הח"מ השלוחית שנבחרנו מעדתנו
הק' למסור בהשליחות את הפה"נ לארון
הק' של כ"ק אדומ"ז הק' וכור' מוהר'
הבעש"ט ג"ע.

הק' עוזיאל מיזוליש מאוסטרואווצא.
שניאור זלמן בן רבקה מלאוני.

כל חכמי קלוז' דק"ק בראד מנדרבים
הדלקה על ציון הק' עד שנה תמיימה.

אפרים שםש בהן פיגאל מבראד.

(ז)

רבנו לר' זוסיא מאニアפאלי

ב"ה, ד' חי שרה תקל"ב.

לבן גילי או"ג איש אלקדים קדוששמו
מו"ה זושא נ"י.

אני אני בכו הבריאה, ע"כ ימהר
לובא, כי בעוד ימים אחדים יבוא עת

יתנהגו אתי לאחר אריכת ימי.

ראשית כל, אם ברצון הש"ת אתי
בדעה או כאשר עתה, או תלמידי
התורנים ייחיו אשר יעמדו או יקרדו
לפני אלה במלה האדרא קדישה מספר
הוואר' הק' עד גמירה אותן.

ב. בל יגע בגופי ובכל בגדי התכרכיכין
שומ ב"ג זלוט אלה אשר יבואו בח"י על
הגלيون הזה, לא זלוטם, מהעת אשר ישכבו
אותי על הארץ הנקרה אפהיבין עד אשר
יניחו אותי בהגולל.

ג. כל חפצי בגדי חול יתחלקו בין
תלמידי המובהקים יהיה.

ד. כל מעות השלשה אשר ימצאו
בחתבה שלי, תכף אחר שבעה לקיים מה
שכתוב במו.

ה. קאלפאק על ראשיו יעשה לי מחתיכת
בד' שמנוח בהטו"ת שלי כל הימים, מיום
פטירת מוהר' הבנש"ט הק' זיל, והוא נשוא
מהבגדי קודש שלו, והסימן בד קודש ילחש.
והשי' המהוי' את הכל יאריך ימי ושנותי
בככ' ברב טוב, אפי"ר.

דברי הכו"ח ביום הניל ובשנה הניל.

דובער-במוחר'ר אברהם ממזריטש.
בפנינו הח"מ בא כ"ק אדומ"ז על החתום

בח"י קדשו:

השלפ באמת מנהם מענדיל בהרב מוהר'
משה מויטעבסק.

לו' יצחק בהגאון מוחר"ם זיל.
נאום משולם זוסיל במוחר'ר אברהם¹³
מאニアפאלי.

..... במוחר'י זיל.

ד' אלימלך במוחר'ר אברהם¹⁴ זיל.
שניאור זלמן בא"א מוהר' ברוך זללה"ה.

(ט)

סידון נפש עבר המגיד ממעורייטש

ב"ה.

אנחנו הח"מ מגישים פתקא זו לבקש
רחמים بعد אדומ"ז הק' רבשבב"ג מרנא
הערות בסוף הספר.

על כן תדע את. אשר לפניו אין להתנהג אותו עמו ודיל. ונרתעתו ושאלתי את מורי נ"ע מה שמו. וענה לי: שמו שניאור זלמן. ונחרדתי מב' טעמיים. א' מפני שהעלים ממני תלמידי הק' מ' זלמיןא נ"י הדבר, וב'. שקדם ארבעים שנה לוה לא זכה שום ב"ג זולת ד' ה' אישים אלוקיים. ואח"כ נעלם רבי הק' נבג"מ מעיני.

אשר ע"כ בני מחמד, אני אומרashi חלקי ואשרי חלקך אשר בחורתינו לך לך, ודיל. ראוי שתזהר בו כבוד גדול. ומעתה כל אשר יאמר לך תעשה... תהרהר אחריו ח"ז, ולמעה"ש בל תגלה אותו כ... אנחנו מזה, ודיל.

יתר אין רק חוויש וכל טוב... ורצון אביך הכותב בגילה ורעדת ובסמה,
דובער במוהר"ר אברהם.²
ב"ב ב"ה בחוויש.

(ב)

ר' אברהם המלאך לרבנו

ב"ה, ד' מקץ, אני פאלין, ת' קל"ב.
אל כבוד ידיד ה' וידיען הרב הגאון
הק' חברינו ובנו גilly וכוי מ' זלמיןא
ג"י.

בפקודת כ"ק אמרו"ר י"ג, אם شيء באפשר לקנות בעדו תשובה רדב"ז כל החלקים דפוס אומשטרדם³ דוקא יקנה אותם בכסף מלא. כי נוחצים מהה לכ"ק אמרו"ר י"ג מאד. אבל רצון קדשו שאם יקנה אותם ישלחם ע"י שליח תיקף, ובליעיכם בידו עד אשר יבוא אי"ה על שבת שירה כמדובר.

ובזה אסיטם בשלום מאודה"ש, השיעית יעוז להתראות בקרוב הימים בלב שמה מרוב כל בגור.

דברי חברינו עמיתו בן גילו אהבו
באמת נס"ג.
אברהם באומו"ר דובער.

משמרתי לשמש את אדום⁴ הה"מ הק' ייחי, ויזכה כי' למלאות מקומי על המשמר, כי אם אין אני לי מי לי זולתו שימלא את מקומי ודיל.

דברי או"ג באמת דושית באהבה
שניאור זלמן בא"א מזיה ברוך זלה"ה.⁵

(יח)

המניד ממזריטש לרבנו

ב"ה, א' תולדות מקל"ב, ראנא.

لتלמידי הרב הגאון הק' מופת הדור,
צמיד פתיל אליו וכוי מ' זלמיןא י"ג.
מגודל חולשת וטורדי שכחתי מתחת
לך כל הספרים הנחוצים לך לבורר וללבנו
הענין על בורייו נתנתן מסיני, ע"ב אני
שולח לך ע"י ציר מיוחד כל הספרים.
ולבי נכוון ובטוח בטהרת מוחך וקדושת
דעתך אשר חנוך החונך דעת יתרך,
אברהם המלאך שתברר הענין נתנתן מסיני, אנס"ז.

דברי רבך הקשור לך לעולם,

דובער במוהר"ר אברהם.²

(יט)

המניד ממזריטש אל בנו

ב"ה, יום ג' ויצא ת"ק למ"ד בית, ראנא.
לבני יקירי משוש לבני הקדוש כמו
אברהםיגי⁶ י"ג.

ת' להשיות بعد הבריאות.

בני מחמד, אם כי קשה עלי בעת
מלאכת הכתيبة, אבל בלائق למו
מעזר ברוחיו להודיע אותה. וזה: אtamol
בלילה אחר חצות נגלה אליו כ"ק מורי
ורבי האלק הבעל"ט נבג"מ ואמר לי
בזהל"ק: תדע בני בערני, שכרכמן
אשר נטעת יש גפן אחד אשר זה מאות
שנתיים לא נטע גפן כזה בישראל, והוא
עודנו צעיר בימיים, וזכה לגילוי אליו זיל
זה ב' פעמיים, לא בחלום רק במראה פא"פ.
הערות בסוף הספר.

(כד)

המניג ממעוריטש אל בעל ה"תולדות"
ב"ה, יומם ה' בהעלותך תקל"ב בית לפ"ק
ראונא.

אל כבוד חבריו ובן נילוי רב הגאון
הה' איש אלקים שר תורה וכלי
מוחאריך יעקב יוסף הכהן, מ"מ
וראב"ד ק"ק פולנאה נ"ג.

אדשה"ט, שלוח לו ע"י תלמידי המובהק
רב הגאון האמתי וכו' מ' זלמן יתי'
את כל אשר ביקש ממני. כ"ק י"ג יכול
לדבר אותו מכל בנגלה ובנסתר, כי ידיו
ד"ב' לו ויראותו קודמת לחכמתו. אני
רואה בו סימן טוב ב"ה, רק אני רואה בו
שדרך אחרית אותו לעלות על הסולם בית
אלקים, אבל מה איבפת לנו, כונתו רצוי'
ושלמה, ולפנוי הרחבה דעתנו וגודל מותו
אין ח"ז הדרך הה' מסוכן לפני, אדרבתה
יעשה ח"ל, וד"ל.

ישלח לי ע"י תלמידי את הנרצה
המדובר.

דברי ידידו דו"ש ומעטיר בעדו לטובה
בכל עת ועונה.

דובער במוחאריך אברהם?

(כה)

המניג ממעוריטש אל בנו
ב"ה, ה' שלח, ראבנה, תקל"ב.
לבני יקירי וחביבי משוש כל הרבני
וכו' מ' אברהם יתי'.

תמסור לתלמידי בן גילך הה' מ' זלמן
йти', כי לא טוב עשה בזה שהעלים מatoi
שברצונו לסוג' א"ע. ע"כ תאמר לו בשמי¹⁴
שבשות אופן אני אני משבים לזה שישג'ע
א"ע ח"ז, כי צריך הוא לחזק גופו, כי בו
תלוים הד' אמות של הלכה וממנו אש
ד"ת, וד"ל.

אבליך אהובך דובער במוחאריך אברהם?
נכון שתבוא לפה בקרוב.

(כו)

רַבְנָנוּ לְאֲשֹׁתוֹ
אֶחָד מִן הַחֲכָמִים

ב"ה, מושק שמות תקל"ב, ראבנה.
לדביתהו ה"צ' מ' סטערנא תחוי'.
קבלתי המלבושים והמעות גם המכtab.
אני ב"ה בבריאת נכונה, כן יגוזר ה' לחכים
עתה ועד עולם. אן"ס. מנא' ב' זלמין.

כל בית כ"ק הה' י"ג בחוץ בית.
שלום לכל ב"ב אבותיך יחי'.

(כט)

רַבְנָנוּ לְר' זוסיא מאניפאל'
ב"ה, ד' ויקרא תקל"ב, ראבנה.
ליידיד ה' הרב הה' איש אלקים גורא
מ' זושע י"ג.
אני כותב בפקודת כ"ק אדמוני הה' מ'
י"ג שיבוא על ש"ק לפה, כי נחוץ לעניין
גדול.

ד' ידו"ש הכותב בפקודת ה"ק, י"ג.
שניואר זלמן בא"א מורה ברוך זלהה"ה.

(כג)

ר' לוי יצחק מברדיטשוב לרבי
ב"ה, ל"ג בעומר תקל"ב, שפיטאוקא.
ישפות ה' חיים ושלום אל כ"ק ידיד
ה' וידידי בלוי'ג, ה"ה מחות' ¹⁴ הרב
הגאון הה' איש אלקים שר תורה
עמדו הימיני וכו' מוחאריך שניואר
זלמן נ"ג.

תיכף בקבלתו האג' זאת, למסור לכ"ק
מו"ר הקדוש שי"ג שת"ל פעלתי הכל
לטובה, וכאשר הבטיח אותי כ"ק י"ג כן
הי' ב"ה. ואיה אקה בכת קדושת מורה
הקדוש י"ג שאפער עוד שיסע אתי ביחס
מפה להנות מנוח זיו קדשו ולשםוע
לקחת טוב.acci"ר. וע"י אני מבשר הבשורה
טובה לאדמוני י"ג.
ד' מחות' ¹⁴ אהבו אהבה בלתי
מוגבלת.

הה' לוי יצחק בהגאון מוחר"ם זיל.
הערות בסוף הספר.

ח). ביום הירצתי של יי' נ"ט, שהוא במתנה
אבל אדרבה יעשה סעודת ויתון
צדקה יותר מיכולתו.

טי'ת. בהטלית שלי של יי' נ"ט, שהוא במתנה
אליו מכ"ק אדרמו' ר' הק' הבעש"ט
ז"ע, יתפלל רק ביום הקדש.

ו"ז. יתפלל מתוך סדור פשוט שאין בו
שום פירוש.

י"א. על קבוריילך רק פ"א בשנה ביום
היא"צ שלי.

ג"ב. אם מגדי יחרחרו ריב, יdom (וד')
ישלם להם.

י"ג. תלמידי יי'ן ישמע לעצת הק' ר'
מענדלי נ"י, וידבק א"ע במדות הק'
ר' יהודה ליב הכהן נ"י, ובענות
הה' ר' זושע יי'ן. יידע כי שkol
הדע'ת הראשון של תלמידי החותיק
הה' ר' זלמןא, בעל השו"ע¹⁵, יהיה
היא נבואה קטנה, וכל היוצא מפיו
יעשה, כי אם היה בדורו של אדרמו' ר'
הבעש"ט ז"ע ג"כ היה מצוין, וד"ל.
ובכל דבריו ישמע לה כי חכמתו
ובנוותו ודעתו¹⁶ הם עד אין חק.

גם בל יתרב דока תלמידי הק'
מי' זושע יי'ן יתמי רועה צאן קדשים, כי
הוא הקדוש כבר עלה למלחה מזה הדרך,
וד"ל.

ועתה אני חותם בחתימת ידי הגלון
העד הזה, ולבי מלא תקוה שאתה בני
תמלא אחרי דברי הכתובים באמת וצדקה,
והשיות יאריך ימי ושותי בבריאות נבונה
וכוח"ט בככ"י.

דברי אביך המעתיד בערך ובعد
כל ישראל,

דובער במוהר"ר אברהם.²

בפנינו הח"מ נכתב ונחתם, ובאו"ה
ביום ובשנת הנ"ל פק"ק אניפאלי,
עווזיאל מיזוליש

אבדק"ק אוסטרואווצ' ורייטשעוו.

הה' שלמה מלוצק מק"ק סקאהל יציגו.

(ט)

שטר השלשה של המגיד מעוריטש
ב"ה.

הו הושלש תי' ד' מאות אדומים
מהנגיד התורני ר' קלונמוס קלמן נ"י על
אוף זה, שבאט יתרפא בנו יחידו כמ"ר
מרדכי בן שרה ייחי מחלין הקשה, או אתו
שני מאות אדומים על מצות רmb"n ז"ל,
ומאה אדומים על בנין בהיכ"נ החדש דפה
ומאה אדומים אחילק כפי חות דעתך.

ובזה באעה"ח ביום ג' ראה תקל"ב
פק"ק אניפאלי;

דובער במוהר"ר אברהם.²

עד א' **שניאור זלמן בא"א מ'** ברוד
וללה"ה.⁵

עד ב' משולם זוטיל במוהר"ר אברהם.¹⁰

(ט)

צוואת המגיד מעוריטש

ב"ה יום א' דסlichot תקל"ב, אניפאלי.
היות שאין האדם יודע מתי יהיה אחר
אריכת ימי, ע"כ רושם אני הח"מ את
הדברים לבני קירוי וחביבי צדיק וקדוש
אברהםיגי יהיה זהה:

א. בכל יום יתפלל מנהה ומעריב דוקא
בצבור.

ב. לימוד הלכה בכ"י מספר היד החזקה
עפ"י הסדר.

ג. בין תפילה דרש"י ור"ת יטעם
מעט ואח"כ ילמוד.

ד. תיליטים יאמר בכ"י ל"פ מן ד'
מוזמוריים, רק בכונה עצומה כאשר
הה' מזמורים בלילה יהכ"פ.

ה'. למה"ש שביל יהיה בהתבוזות יותר
מן יום אחד בחודש, אבל באותו
היום בל ידבר גם עם ב"ב יי'ג.

וא"ג. בל יקמצ, ומה שיישאר מההכרה
יתן לצדקה.

ז"ע. לימוד בכ"י בהכתבים הנכתבים
בכ"י, ששמעתי בעצמי מאדרמו' ר' כ"ק
הבעש"ט ז"ע.

הערות בסוף הספר.

וירומם קרן הצלחתם למעלה ראש בג'ור
וחיים ארוכים ושלום וכט"ס.
דברי ידידם המבקש עורה بعد
אהבּי ומעתיר בעדם,
דובער במויהָרֶר אברהָם²

(ל)

רַבְנָנוּ לְרִי לְוִי יִצְחָק מִבְּרוֹדִיטְשֶׁבָּוב
בָּהֵי יוֹם אֶ' וַיֵּצֵא תְּקֵלָגָג, פְּקֵק אֲנִיפָּאַלִּי.
רַבְ חַיִים וְשַׁלּוּם רַבְ אֶל כְּקִיק יִדְיָינָן
אִישׁ אַלְקִים נָורָא, הַגָּאוֹן הַמּוֹפֵךְ
מוּהָרֶר לְוִי יִצְחָק נְיִי.
אַדְיָשׁ, בְּפְקוּדָת רַבְנָנוּ מָאוֹר הַגּוֹלָה הַקָּיָם
שִׁינְיָן, תְּכַף יָבוֹא חֹורה לְפְקִיק, כִּי גְּבָרָה
הַמְּחַלָּה מָאָר רְיָל. אַנְחָנוּ כָּל חַבּוֹתָנוּ
הַקָּיָם מְשֻׁמְשִׁים אֶת אַדוֹןֵינוּ יְיָן לְמִשְׁמְרוֹת.
הַכָּוֹתֵב בְּדָמָע וּמִיחָל לִישְׁוֹעָת הַשִּׁיבָּה
שִׁימְרָפָא כְּרָגָע בְּרָפְּיוֹשׁ, אַכְּיָר, יִדְיָדוֹשׁ
בְּלוֹיָגָן, מְחַכָּה לְרָאוֹתוֹ תְּכַתָּה.
שְׁנִיאָוָר זְלָמָן בָּאֶ' אָמוֹהָ בְּרוֹדָק זְלָהָהָה.
כָּל הַחַבּוֹרָה הַקָּיָם דּוֹשָׁשׁ הַטוֹּב.

(לא)

רשימת דברי הרב המגיד קודם הסתלקותו
בָּהֵי.
רושם אני את הדברים אשר מסר לי
אמון'ר זי'ע ביום ח'י כסלו תקל"ג, يوم
אי לפני הסתלקותו זי'ע, במעמד תלתא,
אני וחברי הרב ה'ק' מ' יהודה ליב הכהן
נ'י והרב ה'ק' מ' זלמינה נ'י, וגם כל
הדברים ששמענו.
ראשית אמר בזה'יל: מיגנע קינדרע,
אייר זאלט זיך אלטיזין אין איינז'ים, וועט
אייר אלץ איבער קימין, וועט אייר גיין
אלץ וויטער ניט צורייך ח'ז'. והרמז והוא
באחדומי יישיבנו.

ואח'כ בא גם הרב ה'ק' מ' זושע
נ'י. ושאל מי בא, והשיב ר' זלמינה נ'י:
ה'ר' זושע בא. רמז לו באצבעו ה'ק' שיגש
אליו, ויגש. לך אותו בידו הימנית
ואמר לו בזה'יל ה'ק': דיא זושע מיגנע

(כח)

הרבי המגיד לרבנו — סדר בלימוד ובנהוגה
בָּה עֲשָׂרֶת יִתְקַלְּגִימָל, אֲנִיפָּאַלִּי.

חתימה טובה לכבוד קדושת תלמידי
הרבי הגאון ה'ק' עטרת ראשי, איש
אלקים וכו' מוּהָרֶר זְלָמִינָא יְחִי'.
עוד הפעם אבטל רצוני ואכתוב לו
סדר הלמוד. וזהו:

בבklär קודם התפללה לימוד רק נגלה,
ודוקא ההלכה. בתפלין דרא"ת לימוד...
החק לישראל זי' מַדְבִּזּוּם בַּיּוֹם. זא ח'בּ
ילמוד טור עם ב'י. דיקא, כי מטהר
ומזכך הנשמה מאד, וכן קיבלתי ממורי
הקדוש הבונש"ט נונג"מ. בצחירים לימוד
גמר בעיון עם תוספות ואלפסי ורא"ש
ז'ל. ובערב אחר מעריב לימוד רמב"ם
הקדוש, כי ק' ממורי ה'ק' זיל שהוא סגולה
ליראת שמיים ולבער החיצונים, זד'ל.
ובלילה לימוד קבלה, ומה שיתקשה בלילה
יהרחד בזה העניין הרבה, רק ירשום
העניין וישאל אותו או את בני הקדוש
אברהמיינִי בן גילו. ק"ש שעל המטה
יקרא במלבוש העליון ועם אבנט דוקא
כו' ק' ממורי הקדוש זיל.

ועתה יפתח ה' את לבבינו במאור
תוה'ק ולעבדו בשמחה, אנס'ו.

דברי מורי אהובו לעד,

דובער במויהָרֶר אברהָם²

(כט)

מהרב המגיד לאנ"ש (בנייה פדיון-שבויים)
בָּהֵי נָחָתְקֵלָגָג, אֲנִיפָּאַלִּי.

להקצינים הנגידים התורניים חסידים
יראים ושלמים, אַנְשָׁשִׁיָּן.

כאשר נחוץ כעת מעות הרבה על פדיון
שבויים מאח'כ' ייחוי, ע"כ אני שלוח את
תלמידי הרב הגאון ה'ק' וכו' מ' זלמינה זי'
יְיָן לאטוף מעות. ובזכות המזווה הרבה
יפדה ה' אותם מכל צרה וצוקה ר'ל/
הערות בסוף הספר.

הק' מרاؤנו נבג'ם ה'כ"מ, להיותנו
דבקים בו ליראה אותו ולאחוב אותו
כמזהל לרבות ת"ה, וכל הגה אשר יוציא
מפיו קדשו מחויבים אנחנו לקיים תומ"י
במס"ג באמת. ועי"ז יעלה אותנו על סולם
אלקים אותו עמו בצדותו חדא בכל עת
מצוא בנה"ג.

מבקשים אנחנו מכ"ק אדום"ז י"ג אשר
תומ"י כאשר נמסר מידנו ליד קדשו הפ"נ
הקשריות הוות הראsoon, יאציל מרוח
קדשו علينا וישפיע علينا רוח חכמה
ובינה רוח עצה רוח דעת ויראת ה', בכב"י
אנס"ז.

פק"ק אניפאלי, חנוכה ת"קל"ג.
נאום יודא ליב בן רחל הכהן.
נאום משולם זוסיל בן אמתה.
ד' שניואר זלמן בן רבקה.
מנגישים אנחנו פ"ג לכ"ק י"ג הדס
כסף טהור.

(לג)

רבנו להרב בן המגיד

ב"ה, יומ' א' תשא את ראש ב"י ת"קל"ג
לאדמיר.

אל כ"ק אדום"ז הקדוש קש"ת
מוחדר' א' בן כ"ק אדום"ז ה"ה"מ
נ"בג'ם ה"כ"מ.

א"ד"ש כ"ק י"ג, אודיע כי ב"ה באתי
לפה על ש"ק תצוה, ועוד ביום עש"ק
חפשתיו ומצאתי את שאהבה נפשי ומסרתי
לו המכתר מכ"ק י"ג והוא הקדוש אמר
לי שאיה ביום ב' יתן אליו את כל הנצרך
לב"ק י"ג. ע"כ יכחנה נא כ"ק י"ג ביאתי
על ש"ק הבע"ל.

זאת להעיר כי קדוש ובר דעת כמה לא
חוית עוז. וממש יש לו מס'ג بعد קדושת
אד"ומ"ז י"ח'.

מנאי חברו ותלמידיו אהבו אהבת נפש
שניואר זלמן בן רבקה

בישטי אויף דעם עולם, אין דארטין
וועשטי אויך זיין לעבעין מיר, אווי ווי
דעך גו"ג.

ואח"כ שאל אם יש הרב הק' מ' מנדיל
מויטעבסק נ"י, וענה ר' זלמין צי איננו¹⁹
ונגח מאד. שאל אם ר' ליב כהן נ"י יש
וענה ר' זלמין צי. והבית עליו ואמר
לו בזהל קדשו: גם אתה תהי במחיצתי
כי שפטיכ ה"ז ישמרו דעת, ואני מעולם
הדעט.

ואח"כ אמר וקרא בזהל: זלמין
זלמין, אתה תשאך לבדך, אבל אני
אראה דיך ארויש שלעפין פין אלע דיינע
צירות, וואריכים נאך דיר וועל באמת ביינקן.
ואח"כ אמר בזהל: אין דיא אברהמיינַי
לעבעין, דיא זאלשט נאר שווייגן, אין זיך
פירין ווי בין עצם, אין פאלגין זלמין
לעבעין, ווועט דיר גוט זיין. אין דער עיקר
איין, זאלשט זיך ניט מסג' זיין, וואריכים
או סייא וווערט אקלין לעתילי אין גוף
ווערט אגרוישער לאך אין דער נשמה, אין
דיין נשמה איין גאר עפיס אנדערש
ואמר אגיטי נאחט ווישן.

ע"כ שמעתי מפיו ק' ג"ע ז"ל
הדברים האחרוניים.

אברהם במוהר'ר דובער.

(מעבר לדף)

بعد הכתב הזה נתתי אלף רו"ח
מוזמנים, كنتינו מאות ש"ב הרב החסיד
וכו' מ' אברהם חייס מבא"ז נ"י.

ישראל במוהר'ר שלום.²⁰

(לב)

ב"ה

התקשרות

אנכנו החתו"ם נתקשרנו בנ"ר"ג שלנו
להדק במידותיו יתברך כביבול, עי"ז
שמקבלים אנחנו בלב שלם ומונפש חפיקת
מרות של כ"ק מ"ר אריה דבי עילאה קדוש
ה' מорנו ורבנו הרב ר"א הקדוש שיח'ג
בן כ"ק אדום"ז רב"שכבה"ג המגיד
הערות בסוף הספר.

אשר ישבני ע"י השליח בכ"ק שלחה לי
ואז אבוא לפני כ"ק י"ג.
דברי הכותב ברתת ורעדת ממש
מן פנוי היראה ומפני הבודד לא
כ"ש תלמידו וחברו²² ואוהבו
באמת. **שניואר זלמן בן רבקה.**

(לו)

כ"ל

ב"ה, ה' מוך תקל"ה לאזונם
אל כ"ק אדומ"ו הקדוש וכ"י מהר"ר
א' י"ג בן כ"ק אדומ"ו הוה"מ נונג"מ
ז"ע.

אד"ש, עתה אני רואה כי כאשר ניבא
בן הווא, ויגוזר אומר ויקם. הרוב ה'ק'
האלקי מ' ברוך י"ג נצד רבינו ה'ק' מאור
הגולה החל לצאת נגידי²³ על לא דבר.
השי יודע כי אני אוהב אותו בלו"ב ונקי
אני מכל פשע ח"ז. יעשה נא כ"ק אדומ"ו
ונפלאות להפוך את לבבו ה'ק' לטובה עלי.
ובזה אשר תלמידו חברו המשתחווה
מרחוק לפניהם.

שניואר זלמן בן רבקה.

(לו)

מהרב בן המגיד להרב ר' ווסיא

ב"ה, ה' שמות תקל"ד"ה, אוניפאליה²⁴,
אל כבוד ידיך ה' וידידי. או"ג איש
חי צדיק וקדוש מופת הדור והדור
וכ"י זושע נ"י מפה ק"ק הנ"ל.

פליאה גודלה אליו על צדיק כמהו הלא
אני והוא גם ... הרוב הגאון ה'ק' מ'
ולמיינא נ"י שמענו מפה קדוש א"אמו"ר
ב"ע זוי"ע בזה"ל: מיא בעדרהף זין בא
עוד גאר נישט. אבער נישט קליען,
אדרבאה גאר גרויש, ע"ד ויגבה לבו בדרכי
ה' זוד"ל. ע"כ עצתי נישט נאך גיבין,
וד"ל. ובזה בטח אייה יצליה, וכל הקמים
עלינו יפלו בקש לפני רוח. ואנחנו נקום
ונתעדן אנס"ג.

(לו)

כ"ל

ב"ה, ה' תשא את ראנש בני י"ש ר"א אל
ת"קל"ג.
לכבוד אדומ"ו ה'ק' צדיק הדור וכו'
וכ"י וכו' מהר"ר א' י"ג בן אדומ"ו
הוה"מ ה'ק' נ"ע ה"מ.

בקידה על אפיק אשთווה מרחוק מול
זיו הדרתו ואגלה סוד כמוס. כי כ"ק
אדומ"ו הוה"מ ה'ק' ה'ס' אמר לי בזה"ל
ה'ק' ב"ה כסילו טרם יום הסתקותו:
ולמיינא זערצע, דיא זההש טין וואש
מעגלייך או מיין אברהמינו לעבין זאהל
בליבין זיצין אויף מיין שטיל. אין טאמיר
חו"ש וועט ער ניט וועלין, זאהל מנדייט
דער גיטוואק. עכ"ל ה'ק' נ"ע.

ע"כ לדעתך הקלושה בל יסרב כ"ק י"ג
בן גילנט²⁵ הרוב הגאון ה'ק' מו"ה מנדייט
י"ג אמר לי שבשות אופן בעולם בל ישיב
על כסא מלא"ך ה' צבאות, כי לא ינהלו
אתרים את כבודו. וד"ל.

אי"ה על חג הפסח ה'ק' הבע"ל אבא
להנות מנועם זיו כ"ק אדומ"ו י"ג.

תלמידו לעד,

שניואר זלמן בן רבקה מלזוני.

(לה)

כ"ל

ב"ה, ה' בשלה ת"קל"ד אוניפאליה,
לכ"ק אדומ"ו הקדוש מו"ה א' י"ג בן
כ"ק אדומ"ו הוה"מ נונג"מ מרואונא.
פנימ אל פנים בל אוכל להזכיר את
כ"ק י"ג מפני היראה, ע"כ גלחצתי ע"י
מכתב. דCKERNGA את אשר פקד עליו כ"ק
אבי אדומ"ו נב"ג"מ נ"ע שבל יתרעה
שומ תענית, זולת הד"ז צומות ויום הקדושים.
ועתה עוד אזכיר את כ"ק י"ג מורה רבך
כמורה שמים וגם כבוד אב. אני בל אבואה
מעתה לעמוד לפני כסא קדשו י"ג עד
הערות בסוף הספר.

הشمימים, ה"ה מוהר"ר לוי יצחק ייחי' וה"ה מרנה ורבנה מוהר"ר שנייאור זלמן ייחי'.

בקצחה אודיעם כי נחוץ לי לראות את כך פנים אל פנים לטקס עצה נכונה, וטוביים השנאים מן האחד. ועפ"י צוואת כך אאמו"ר האלוקי זי"ע אתם השניים, כי מי שורה דעתם אם לא אתם. אקוח כי עד מהרה תבואו.

דברי אהבכם בלונ"ח המעריך בעדכם לטובה,

אברהם במו"ר דובער²⁵.

(מ)

מרבנו להרב ר' ישראל מפאלאץק ב"ה, א' מקץ ת"קלוא"ז.

שלום וברכה לכבוד הרב הג' הק' בו"ק חסידא ופרישא המפור' איש אלקים וכו' מוח'ה ישראל י"ג מק"ק פאלאצק יצ'ו.

אד"ש אודיע את כך י"ג כי גמרתינו בעודי בהסתמך שבאל אסע לאראה"ק טוב"ב, ומכמה סיבות שונות. והסיבה העיקרית היא כי על מי יוכל לעוזב את אנ"ש אחבי י"ג. וכך י"ג יכול לנסוע ביחד עם י"ג לחיים ולשלום. ודכירנא עוד בבית אדומו"ז הה"מ נ"ע פעמי אחת דברנו מנשיעת רבנו ק' הבעש"ט זלה"ה, ואמר אדמו"ר נ"ע כי יש נשמות שצרכין דוקא חז' לארץ עיל"ל הק' ז"ל.²⁶

השי' יאיר עיננו בתורתו לעבדו באמת לבב שלם.

ידידו"ש בלונ"ח

שנייאור זלמן בא"א מוח'ה ברוך זלה"ה.

(מג)

מרבנו להרב ר' אברהם המלאן (שולח לו מכתב של השל"ה) ב"ה.

אל כבוד אדמו"ר שי"ג בן כ"ק

דברי ידידו אהבו באמת המחבר לישועות כ"י א"ס ומעtier בעדו לטובה.

אברהם במו"ר דובער²⁵.

(לח)

מר' אברהם המלאן לרבנו ב"ה יום ה' שמות תקל"ה לפ"ק.

חייט ארוכים אל כ' ידי"ג וידיד ה' חבריו ותלמידיו הגאון הק' איש אלקים, נתיב לא ידעו עית וכו' מוח'ה שנייאור זלמן ג"ז.

כאשר ק' מכתב מכ"ק ידי"ג הרב הגאון הק' איש אלקים נראה תהלות וכו' וכו' מ' מנהם מענדיל מוויטעפסק ייחי', שగברה עליו התשוקה לעלות לארץ הקדושה ת"ז בב"א, ולפי דעתו הק' רואה אני בחוש כי נוכלים וצורדים רבים עליינו לבלו את הקודש, והוא דרך הק' של רבותינו הק' מאמו"ר זלה"ה, ולפי דעתו נחוץ הרב הנ"ל להיות בפה, בכדי שבצחותה חריא את כ"ק ייחי' יגינו על דרכינו דרך עבה"ק, ורק בכך בחר ה' להתווכח עם מנגדינו, ע"כ כותב אנכי לכ"ק שי"ג מכתבי זה, שידבר על לבו של אותו צדיק י"ג, שיתמהמה עוד פה עד יעבור זעם ושלום יהיה לנו.

בטח ידעת כי דבריו יעשו רושם גדול בלבו, וגם למען יעשה זאת כ"ק י"ג יקרא באוני ק' ייחי' את מכתבי זה אשר כתבתי אני הדו"ש ומעtier بعد כל ישראל,

אברהם במו"ר דובער²⁵.

(לט)

מהנ"ל להרב רלו"ץ לרבנו

ב"ה, יום ג' יתרו דהאי שתא ת"קל"ה, אניפאלי²⁴.

לכבוד חבריו ותלמידיו ה"ה הרבנים הגאנונים הק', מטibi לכת מנהיגי הדור צדיקים וחסידים אישים העורף בסוף הספר.

לנהל עדתי, ה' האיר להם הדרך, דרך הקדש.

מוריה²⁶ קי"ב צוה עלי כ"ז לכתוב לכ"ק, בכרדי שיכין א"ע בוריזות, וד"ל, כי ברצון כ"ק י"ג לנסוע אליו בשטו"מ בחודש אדר²⁷ הבעל לחיים ולשלום, אנס"ז.

ובזה אשר או"ג באמת,
שניואר זלמן בא"א מ"ה ברוך זלה"ת.²⁸

(מג)

מרבנו להרב רם"מ

ב"ה, יום א' תרומה ת"ל"ז (?) וויטעבסק. לכבוד אדומ"ז הרב הגאון הקדוש לו דומייה תהילה וכור' וכור' קש"ת מוהר"ר מא"מ י"ג. מכתבו הק' קבלתי. והנה אם אני אין בכחיו לעלות לא"י ת"ז, וגם כי אדומ"ז הה"ם נבג"ט ונ"ע אמר לי בפידוש יוצא מפי קדשו שני אני בגדר נשמתי אני צרייך זהה אבל אעפ"כ אני כפוף לכ"ק י"ג, וננסע אני עם כ"ק אדומ"ז י"ג. וכאשר יסכים כ"ק מרן י"ג כן יקום.²⁹

ובזה אסימ וואמר שלום.
דברי תלמידו וידידו"ש המתאבך
בעפר רגלי חכמים לעולם
שניואר זלמן בן רבקה.

(מד)

מרבנו לר' אברהם המלאך

ב"ה, ג' ויקרא תקל"ז,³⁰ מהליב שעל נהר דניסטר.

אל כ"ק אדמו"ר צי"ע איש אלקים, לו דומייה תהלה, קדוש ונורא וכור' וכור' מ"ר ר' אברהם י"ג בן אדמו"ר נ"ע הה"ם ממזריטש.

בקיצור גדול, כי לא עת מצוא כתעת, נוכל להודיעו לכ"ק כי ב"ה פعلنנו הרבה בהנסעה, אבל מחתמת שימי הаг³¹ הקדוש ממשמשם ובאים הפסקנו. ואנחנו כתעת

אדמו"ר ממזריטש זללה"ת.

שולח המכתב משל"ה הקדוש במתנה, כאשר הבטהתי לכ"ק י"ג, بعد הכתבים הק' שנtan לי כ"ק י"ג במתנה.

שניואר זלמן בן רבקה.
(והוא העתק המכתב של רבנו השל"ה הקדוש :)

ב"ה, يوم דלית לך שע"ב, פק"ק פראג.²⁹
לבני אהובי, זית רענן, חסיד, ותורני
מופלג בתורה, מוח שופטיל נ"י.
ה חיים והשלום אתנו ב"ה.

בכדי לזכותך במצוות כבוד אב באתי ...
כאשר זכית לישב על כסא הרבנות עלייך
לזכור מאמר חז"ל באלו גיהנום בו, ותדיין
את כל לכף זכות, אף מי שיהי. והעיקר
שלא תשמע טענות הבעלי דיןין מחד
שלא בפני חבירו, רק כשניהם יבואו
או הרשות לשמע ולא זולת. ובכל יום
תלמוד ספרי מוסר. והפסוק כי השוחד
יעור עיני חכמים וכו' בל' תזוז
מחשבתיך, ובזה תזכה ותזכה את הזוכה.
ואני מברכך בני בברכת כהנים, מן יברך
ויחנק עד שלום.

דברי אביך דז"ש תמיד בכל
עת ועונה.

ישעך סgal הורוויץ בהרב הגאון
החסיד מוהר"ר אברהם³⁰ אבד"ק
פראג.

(מב)

מרבנו להר"א מקאליסק

ב"ה, א' לך תקלז"ז.

שלום וכל טוב אל כ"ק ידיד ה'
VIDID כל בית ישראל, או"ג גאון
וקדוש איש אלקים, כק"ש אברהם
ב"ץ נ"י מקאליסק.

פקודת כ"ק אדומ"ז הה"ם נ"ע שמרה
נפשנו, שאני אשר בחו"ל, ועם כ"ק
מו"ר הק' מ"מ י"ג יסעו לארכנו הקדשה
רק הוא וכ"ק ידיב"ג הרב הק' מ"ה
ישראל י"ג מפאלאץק, ואני אשר פה
הערות בסוף הספר.

פעם אחד פ"ג לכ"ק אדומ"ז ה"מ זלה"ה,
ואמר הבעש"ט נ"ע בזה"ל: איך האב
נאר קיין מאל קיין פ"ג נישט גיגעין,
איך הר' בער מעג איך גיבין, וואריס
אייה וועט מיר נישט קאל"י מאכין, פאר
רייחטינ יאה. עכ"ל הק', זה הי' בערב
ר"ה תקי"ז בטטה. ועתה אננה ה' לידי הפ"ג
זהו, אשר בל"ס הוא כי"ק של מרן
הבעש"ט נ"ע, וממקור נאמנו ויסוד מוסד
נדע לי כי זהו.

ואני כאשר נפשי ר"ג קשורה בנפש
כ"ק הרב שיחי', שולח אותו במתנה
לodata פה לכ"ק יח"ג. ובعد זה יהיה לבבו
הק' קשור ללבבי כאשר לבבי עם לבבו
הק', והעיקר בכל עת מצוא להזכיר
אותנו לחיים ולשלום ולכל טוב סנ"ג.
بعد הפ"ג הק' נתתי ש"ס שלי עם ח'
אדומיים, כי"כ הוא יקר בעיני אבל הון
כל יקר מכל ראתה עיני בו בכ"ק הרב הק'
מור"ר יח"ג.

דברי תלמידיו נפשו קשורה בנפשו
לנצח סלה ועד,
שניואר זלמן בא"א מו"ה ברוך זלה"ה
ובן רבקה.

פ"ג بعد פ"ג.

כל חברותנו אנ"ש ייחי' דו"ש הטוב.

(הפריז'ונפש)

ב"ה, ערב רה"ש תקי"ז מעוזות.
ישראל בן שרה לבריאות ולארכיות
יו"ש טובים, ושיזכה להתקשר עם כל
הנפשות איך שם ולהעלוטן עד שורשן,
ושכל מסטיניו ושותאיו ישבו מדריכם
ויתהפקו לאוהבים, זהה יהי' ברצות ד'
דרך אי"ש, וכתיבה וחתימה טובה בכב"ג.
פ"ג א' רוז'ה לשבוע.

(מו)

Mahar"b ר' ברוך להרב ר' אברהם מקאליסק
ב"ה يوم ב' ואתחנן אל ה' תקמ"ה, פק"ק
מעוזות ייע"א.
כנחר הנני גוטה שלום אל כבוד

ביחד פה, והנה אני הכותב זלמין, אבא
לכ"ק י"ג ואתאר לפניו את כל ונוכחת
אייה אחר התג הקדוש. וכעת אנחנו
מלויים את כי"ק הרבה שי"ג לארץ הק'
אוצר החכמה
תובי"א.

רק בזאת נאות לנו לרשום לכ"ק
י"ג את אשר עיננו החטאיהם ראו³⁶ מה
שאין בריה יכול להאמין, כי חשבו עיננו
בhashkafa זוatta, והשיית יכפר בעד. בעיר
שקלאו הרואו לפניו חרט שנכתב בו
כזה: כת החסידים ימ"ש. לו' יצחק ריש
בריוני, לגוזר על האוכלים משחיתתן
וממשמיں בכל פגוליהם. תלמידי בעש"ט
ימ"ש עוכר ישראל. וזה"ה בא גם הג'
מוילנא וע"ז ידו כל הדומים. אנחנו
קרענו קריעה וישבנו על הארץ ד' שעות.
אבל בגודל קדושת מרן הק' יח"ג בטהנו
כי שונאיינו יפלו בקש לפני רוח ומלאך
ד' דוחוףם.

אני זלמין הכותב אתראה עם כי"ק
יח"ג בקרוב הימים, ולע"ע בא עה"ה
ומבקשים שכ"ק יח"ג יזכיר אותנו לטוב
לנו, ובפרט הנסיעה הקדושה.
דברי מנחם מנדייל בהרב ר' משה ז"ל.
שניואר זלמן בא"א מו"ה ברוך זלה"ה
ובן רבקה.

(מה)

מרבנו להרב ר' מ"מ

(שולח לו פ"ג שננתן הבעש"ט זחה"מ)

ב"ה, יום ה' וישב תקל"ה.

לכ"ק הרב הק' אדומ"ז מו"ה מ"מ

יהי' ישב בהר ד' בעיר הק'

טבריו³⁷ ת"ז בב"א.

מאוד מאד לפלא בעיני על אשר אמר
הדרך הק' לא קבלתי שום ת"א מכ"ק
יח"ג מיום הפרד כי"ק יח"ג בעיר מוהילב.
אבל הש"י ברוב רחמיו האמתיים נהני
בדרךאמת, ואת אשר כמה בשורי ואותה
נפשי לי. והוא ידוע לכ"ק יח"ג
כי מרן הק' הבעש"ט זלה"ה נ"ע נתן
העלות בסוף הספר.